

ПАМ'ЯТІ

ВОЛОДИМИРА МИКОЛАЙОВИЧА САПОНА

3 жовтня 2017 р. передчасно зупинилося серце у Володимира Миколайовича Сапона – письменника, журналіста, краєзнавця, члена Національної спілки письменників України, члена Національної спілки краєзнавців України, заслуженого журналіста України.

Він народився 20 липня 1951 року в селі Рудка Чернігівського району Чернігівської області. Ще в школі захопився літературою, а писати почав під впливом вчителя історії і письменника В. Манойленка. Свої перші вірші Володимир опублікував ще восьмикласником – у районній газеті та республіканському журналі «Піонерія» (нині «Однокласник»). Згодом вірші поета-початківця з'явилися і в обласних газетах: у «Комсомольському гарті» їх помітив Леонід Горlach, а у «Деснянській правді» – Станіслав Реп'ях, котрий, до того ж, керував літературною студією, яку почав відвідувати юний поет. Десятикласником Володимир Сапон поїхав на республіканський семінар поетів-початківців, де його поезії одержали схвальну оцінку Володимира П'янова, Дмитра Білоуса, Абрама Кацнельсона та Віталія Коротича. У 1969-1970 роках Володимир Сапон, на-

вчаючись у Ніжинському педінституті, був активним учасником літературної студії, якою керували спершу чудовий знавець європейських літератур, нині академік НАН України, лауреат Національної премії ім. Т. Г. Шевченка Дмитро Наливайко, а згодом письменник-літературознавець Павло Сердюк. Майбутній літератор та краєзнавець закінчив філологічний факультет Ніжинського педінституту ім. М. Тоголя у 1973 р. Молодий випускник спочатку працював редактором багатотиражки «Будівельник», із 1982 року – заступником редактора газети «Комсомольський гарт». А із 1986 – рівно чверть століття – в обласній газеті «Деснянська правда», переважно завідувачем відділу гуманітарної сфери. Саме в цій газеті у 1998 році йому було присвоєне почесне звання «Заслужений журналіст України». Тут тричі (2004, 2006, 2011 роки) ставав переможцем Міжнародних фестивалів журналістів регіональних ЗМІ «Золотий передзвін Придесення». Та в нелегких журналістських буднях не забував і про поезію. Ще з початку 70-х років поетичні добірки Володимира Сапона публікуються у журналах «Дніпро», «Ранок», «Прапор» (нині «Березіль»), альманасі «Поезія», колективних збірниках. У 1975 році він представляв Чернігівщину на VI Всесоюзній нараді молодих письменників у Москві, не раз був учасником республіканських нарад молодих літераторів. Перша ж збірка «Зірка на пілотці» побачила світ лише 1985 року – у видавництві «Радянський письменник» (нині «Український письменник»). Але це була справді виважена, позначена талантом і досвідом автора книжка поезій.

Згодом вийшли його «Замкова гора» (2001), «Щаслава» (2009), дитяча збірка «Лісова аптека» (2004), книги прози, публіцистики «Дещо із щоденника» (2011), «Страсбурзький пиріг» (2013) та «Чубарейко небо оре» (2016), історико-краєзнавчі студії «Призабуті стежки сіверянської Клію» (2003), «Чернігів древній і сучасний» (2003, 2006), «Седнів» (2004), «Таємниці назв наших сіл і міст» (2005), «Вулиці старого Чернігова» (2007), «Меди і полини історії» (2013), «Моя Шевченкіана» (2014).

Володимир Сапон автор понад сотні рецензій і відгуків на поетичні та прозові книжки, переважно земляків. З його передмовами та післямовами вийшли твори Олексія Довгого, Петра Куценка, Олександра Самійленка, Петра Пулінця, Гузель Черниш, Олени Марченко, Петра Руденка. Літератор редагував книжки Дмитра Іванова, Михася Ткача, Надії Галковської, Василя Струтинського, Володимира Пилипця, Віталія Леуса, Якова Ковальця та інших. Він був членом редколегій журналів «Літературний Чернігів» та «Десна», що виходить у російському місті Брянську.

З іменем Володимира Сапона пов'язані серйозні дослідження з історичного минулого нашого краю. Так, він уперше спільно з Олександром Коваленком і Степаном Мельником знайшов «Переписну книгу Чернігова» 1666 року і опублікував її, висловив ще у 1991 році гіпотезу про те, що Ярославна плакала у Путівську на Десні, а не в Путівлі Сумської області, як це доводять науковці, що досліджують «Слово о полку Ігоревім», знайшов і оприлюднив спогади чернігівця Ю. Григоровича, представника відомої родини Вербицьких.

Викликали інтерес публікації Володимира Сапона про історію рідного села Рудки (книжка «Призабуті стежки сіверянської Клію»), про топоніміку Чернігівщини (книжка «Таємниці назв наших міст і сіл»). Опублікував унікальну книжку «Вулиці старого Чернігова», видав книжку про історію давнього Седнева. А путівник «Чернігів древній і сучасний» користується популярністю як серед жителів міста, так і серед його гостей, уже двічі видавався. Також тривалий час дослідник вів у газетах «Деснянська правда», «Чернігівський вісник» та «Черниговская неделя» рубрики «Містечка нашого краю», «100 (90, 80) років тому», «Чернігівська старовина», «Град любий, сільце красне», «Перлини землі Сіверянської», «Цікава топоніміка».

Твори лауреата премій імені Михайла Коцюбинського (2004), Пантелеймона Куліша (2015), Леоніда Глібова (2009), Олексі Десняка (1986), Василя Блакитного (1995) та Івана Кошелівця (2014) перекладені англійською, білоруською, німецькою, російською, чуваською та іншими іноземними мовами.

Світла пам'ять про Володимира Сапона назавжди залишиться в серцях його колег та вдячних читачів.